

Hodnocení diplomové práce Renaty Janouškové Překlady americké literatury do češtiny v 70. letech 20. století.

Diplomantka předkládá práci s nepřesným názvem, nejedná se o „literaturu „americkou“, ale pouze část severoamerické (USA); představení autoři jsou vřazeni do kapitol členěných dle literárních druhů, žánrů, témat, etnika (židé, autoři tmavé pleti), genderově. Významným „podtextem“ je prezentace širokého spektra překladatelů (od J. Hotmara či Vl. Bretta k mistrům L. Dorůžkovi, M. Hilskému, J. Zábranovi či legendárním manželům Pellarovým) a stejně tak zmínky o politické či sociální „nominaci“ překládaných autorů („odpůrců“ či „stoupců“ realizace tzv. amerického snu: Th. Dreiser, J. Dos Passos, U. Sinclair, J. Steinbeck, ba i J. London); zmíněna je též nepřehlédnutelná role překladů autorů beatové generace či výrazně a reprezentativně zastoupených představitelů žánru detektivky, zvl. tzv. drsné školy.

Práce je napsána poučeně, kultivovaně, s důrazem na detail, k úpravě doporučuji pouze drobnosti:

„Kniha byla pojmenována podle babylonského chaosu...“ (s. 16), „černoškou“ m. „černoškou“ (s. 30), „Cooperovo nejznámější... román“ (s. 37); stěží uvěřit sdělení, že doslov J. Pobera slouží „v podstatě ... jako epilog tohoto dobrodruha“ (s. 38), genitiv vlastního jména Jules Verne nebude Jula (s. 42), úpravu zaslouží formulace „aby seznámil českého čtenářstvo“ (s. 44), „detektivkář“, „jenž sám byl svým časem také detektivem“ (s. 54) či „básničky, které jsou českému publiku doposud zcela nepředstaveny“ (s. 70).

Práci doporučuji k obhajobě a přes zmíněné nedostatky navrhuji klasifikaci velmi dobře až výborně.

Jiří Staněk
oponent